

дѣте, на мѣсто го убивали. Послѣ се впуснали изъ кѣщата за грабежъ, обаче, освѣнъ злато, сребро и други (по лежки и скѣпни нѣща, нищо друго не вземали. Блѣсканѣето, крѣтенѣето и чупенѣето на вратитѣ; викѣтъ на мжетѣ, плачѣтъ на женитѣ и писѣкѣтъ на дѣцата, страхъ и трепетъ произвождали между бѣлгарското население изъ цѣлия градъ и всякой се силлилъ да се укрие и запази живота си. Надвечеръ трѣбата засвирила, грабежа и убийствата се прѣкратили и Кямилъ паша се установилъ да ношува въ мѣстността Каяджикъ извѣнъ града.

Мѣстнитѣ турци които вѣрвали че силата на руситѣ е непобѣдима и щомъ се извѣстятъ за избититѣ въ града бѣлгари, ще нападнатъ и ще си отмѣстятъ, на 19-й натоварили коля, талиги, конѣе и потеглили за Пловдивъ, но въ пѣтя като узнали за разбиването на руситѣ подъ Плѣвенъ, сѣщо и въ Ст.-Загора, веднага се повърнали надирѣ.

Исплашеното бѣлгарско население, при всичко че никаква тревога нечувало изъ града, пакъ не се рѣшавало да излезе навънъ. Само вѣколцина бѣдняци и прости хорица, които турцитѣ наричатъ *аллажнѣ адамларж* (Божи човѣци) трѣгнали да заравятъ мъртвитѣ. Священникъ, разумѣва се, нѣмало. Вдиганието имъ единъ по единъ на носило, врѣме отнимало и тѣ взели отъ разбититѣ дюгени вѣжя, навързвали ги по три-четирма наедно, прекарвали вѣжето на едно дърво, за нисяли ги край града и заравяли въ трапица колкото да не сѣ извѣнъ.

Помацитѣ изъ Цѣпине като се извѣстили, че Кямилъ паша потеглилъ за Карлово, спустнали се за плячка и находящитѣ се черкези въ Пазарджикъ съ тѣхъ се потѣтрали.

На 22-й сутренѣта около 2000 д. помаци и черкези нападнали отъ къмъ западната частъ на града и сега вече не обирали само злато и сребро, нѣ всичко каквото намирали, като: черги, келими, възглавки, дрѣхи, мѣдници, тенджури, синни, сахани и други подобни а пѣкъ голюво масло нигдѣ не оставили. Тамъ гдѣто не имъ се удавало лесно да разбиятъ здравитѣ врати, прѣвъ стѣната се прѣхвъртали. Въ другитѣ махали само въ по добритѣ кѣщя влизали, обаче, въ Казаковата улица наредѣ карали.

Въ църквата Св. Богородица имало деветъ д. мъже и една жена. За искрѣтванието вратитѣ, черкезитѣ доста врѣме изгу-